

KÜLAELU

Kolu ja Karjaküla pidasid pidu

Esimesed andmed Kolu küla kohta pärinevad aastast 1568, Kolu mõisast aga 1639. aastast. Seda kõike ja paljut muud huvitavat oma kodukandi kohta saavad kõik huvilised teada Kolu küla sädeinimeselt ja Kolu mõisavalitsejalt ehk nagu teda nüüd uue ajal nimetatakse – varahaldurilt Ülo Ormuselt. Naaberküla Karjaküla on aga tuntud oma ärksa seltsielu poolest. Merle Lepind eestvedamisel peeti eelmisel nädalavahetusel Pähklimeel juba kümnendat korda Kolu ja Karjaküla kokkutulekut. Pidu oli vägev – kokku tuli nii praeguseid kui endiseid külalasi, päralt jõudsid Kirna Kolmiku matkajad, esinema olid palutud Suurejõe kultuurimaja taidlejad ja kohutantsijad Türi valla küladelest enim kajastamist leidnud, andis märku küüni seinale ritta seatud ajaleheartiklite väljapanek, mis täitis pea terve seina.

Nagu ikka kokkutulekutel, oli üheks peamiseks tegevusks vanade tuttavate ja naabritega ilmasjade arutamine. Käisime meiegi ringi ja katusime inimestega jutule saada.

Ülo Ormus – Kolu sädeinimene

Ülo Ormus istus Pähklimeel ja ütles, et temast pole küll vaja midagi kirjutada. Tema lihtsalt on kogu oma elu Kolu elanud ja kuna talle kangesti meeldib vanu asju teada saada, on ta ka jõudumööda koduümbruse ajalugu uurinud. Pähklimeel ja seal kunagi olnud linnusest oli ta nõus kõigile huvilistele rääkima ja uskuge – huvilisi ei olnud vähe. Nii võis teda sel põlvel näha tihti grupikese eesotsas ümber Pähklimeel kändimas.

Ormus arvas, et kirjutama

peaks ikka külarahvast, kes on ärksameelne ja iluarmastav – alustasid just nemad esimesena vallas kodukaunistamisliikumise. Täna on igal talul ilus nimesilt, mis kaugele paistab ja võõrad õigesse paika juhatab. Ormus tõi esile mõned kaunima koduümbrusega talud – Aletme, Koogaste, Väljaotsa ja Tõrva. Külaelu veavad aga tema arvates eelkõige aktiivsed naised Marge Samun ja Kersti Sääsk.

Külanaised rääkisid, et Kolu küla ilma Ülo Ormuseta poleks see, mis praegu. Kui kelegil oli vaja, on tema kohe aitamasa – on vaja mõni vanaime arsti juurde viia, paneb Ormus viivitamata masinale hääled sisse.

Marge Samun – särasilme eestvedaja

Marge Samunil olid juba enne peo algust käed tööd täis ja askeldamist palju – tema vaatas, et kõik kohale saabunud end kenasti raamatusse kirja paneksid, müüs käepaelu-pileteid, õnneloose ja Karjaküla logoga meeneid.

Marge Samun elab Kolu linnatüüpi kortermajas, nagu neid ikka kolhoosiajast keskustesse alles jäänud on, ja käib Paidesse tööle, sest kohapeal tööd pole. Tema kolm last õpivad Laupa koolis, sest see on üks ilus ja hea kool. Ainukeks mureks on, et bussid käivad harva ja seetõttu venib las-

Kersti Sääsk (vasakul) ja Marge Samun ütlevad, et nad on lahutamatu sõbrad.

2 x Siivi Kori

tel koolipäev pikaks.

Elurõõmus naine on ikka ürituste eestvedaja. Kokkutuleku ajalgi organiseeris ta juba järgmist ettevõtmist – 9. augustil lähevad Kolu ja Karjaküla lapsed ühiselt Vembu-Tembu maale.

Kersti Sääsk armastab esineda

Kersti ja Marge on oma sõnul lahutamatu sõbrad. Kersti Sääske jätkus nii kokkutulekut organiseerima kui etteastete vahele reklaamipausi asemel Antsu-lugusid rääkima, sest tema enda sõnul on esinemine nende suguvõsal veres. Gümnaasiumis käies tegutses Sääsk hoolsalt koolilehe juures ja pälvis sellega omal ajal Kuldse Tammehelme kui parim ajakirjanik. Nüüd õpib ta Mainori majanduskoolis arvutiasjandust. „Kolu on elamiseks hästi armas koht – lausa ideaalne,” ütles Kersti Sääsk.

Merle Lepind – Karjaküla hing

Merle Lepind on kõigi kümne külakokkutuleku algataja ja läbiviija olnud, seepärast oli tal laupäeval ka kõige rohkem tegemist ja jutule saime temaga alles siis, kui pidu enast juba ise vedas. Merle Lepind oli kaua aega Karjaküla külanem. Praegu ta seda tiitlit ei kannu, sest osa külarahvast arvas, et neile polegi vanaime vaja. „Inimene ei pea

olema külanem, et midagi teha,” arvas Lepind ja nii saigi kümnes kokkutulek maha peetud.

Külaasjade ajamiseks on Lepindil aga aega iga kolme nädala tagant, sest ta käib Soomes lehma lüpsmas – ikka nii, et kolm nädalat Soomes ja kolm kodus. „Siinne töö oli ennast ammendanud, mõtlesin, et kui teised saavad Soomes hakkama, saan mina ka,” jagas ta mineku eel mõeldut. Soomes raske ei ole, sest kogu talu on mehhaniseeritud ja lüpsja ülesandeks on vaid lüpssta, sedagi masinaga. Kui Merle ja Toomas Lepind omal ajal talupidamisega alustasid, lüpsis perenaine kolm korda päevas oma viit hea piimaanniga lehma käsitsi. Sellega võrreldes on töö Soomes üks lust ja lillepidu.

Kui Merle Soome tööle läks, ostis ta mehele viis lammas, et sel ikka kodus midagi teha oleks. Nüüdseks on neist viiest saanud tore kari.

Heino Lepik – teadjamees

Heino Lepiku Kopli aianadustalu oli veel mõned aastad tagasi koht, kust sai osta 200 erineva nimetusega paljundusmaterjali – puid, põõsaid, lilli ja teisi taimi. Lepikutel oli Eesti suurim iiriste kollektioon ja ka päevaliiliaid oli neil märkimisväärses koguses. Nüüd jääb aiandusega tegelemiseks peremehel üha vähem aega, sest Heino Lepik on Karjaküla teadjamees. Suurt reklaami ja suuri abiot-sijate järjekordi värava taha ta ei taha.

Heino Lepik ise ütles, et ta paneb diagnoosi ja see, kas inimene terveneb, sõltub sellest, kui palju hädaline teadjamehe nõuandeid kuulda võtab ja oma eluviisi muudab. Ühele abivajajale kulub Lepiku sõnul umbes kaks tundi, sest pendli abil määrab teadjamees inimese bioenergia ja normist kõrvalekalde korral ütleb, mis

Kohalikud räägivad, et Kolu küla ilma Ülo Ormuseta poleks see, mis praegu. Karjaküla elu edendab aga Merle Lepind. Lisanne Lepind

organ haige on ja kuidas oma eluviisi on vaja muuta. Tänapäeva hädade põhjuseks peab Lepik energeetilist saastet – kõik need mobiilid, arvutid ja elektrilised kodumasinad mõjutavad pidevalt inimest ja temas liikuvat energiat.

Lapsed

Kokkutulekut ja Kolu-Karjaküla suvist maaelu oskavad kõige paremini hinnata lapsed. 11aastane Kaur Jasson, 7aastane Kelly Liis ja 5aastane Markus Nõmmik peavad endid põlisteks Kolu elanikeks, kuigi jutuajamise käigus selgus, et talviti elavad nad Tallinnas ja vaid suviti maal vanavanemate juures. Juuni algul kolmekordistub külades laste arv, sest suvitama saabuvad lin-

Kelly Liis, Kaur ja Markus veedavad oma suved Kolu.

nalapsed. Hea, et neil on selline tore koht, mis lapsepõlvest meelde jääb ja suviti ikka tagasi kutsub, kas või augusti esimeseks nädalavahetuseks, sest siis on alati küla kokkutulek.

SIIVI KORI

Kus tegijaid seal pidutsejaid

Laupäeval toimus juba 10 aastat järjest Karjaküla Pähklimeel küla pidu. Pidul alustati lipuheiskamistsere-mooniaga, see austav ülesanne usaldati Karjaküla kauaaegsele elanikule Leili Luukasele. Lippu oli õnnistama palutud ka Türi koguduse õpetaja Teet Hanschmidt. Vallavanem Toomas Marrandi oli oma tervitussõnad palunud edastada peo korraldajal Merle Lepindil. Lisaks olid Karjaküla rahvast tervitama tulnud abivallavanem Enn Mäger ja valla külaliikumise spetsialist Riina Trumm.

Õnnitleti ka Kolust ja Karjakülast pärit sellekevadisi koolilõpetajaid.

Sellega oli peo ametlik osa lõppenud nii võis peo väga hästi organiseeritud, lõbusam osa alata. Tegevust jagus nii noortele kui vanematele peolistele. Kellel huvi, jälgis Väandra-mailt saabunud Suurejõe kultuurimaja taidlejad või hoopis Türi kohutantsutrupi Seesam ilusa naeratusega tantsijatare. Kolu külast oli kohale saabunud Ants (Kersti Sääsk) ja üllatuskülalisenastus üles segakoor Suisapäisa.

Et peolised ei peaks tõhja kõhtu kannatama, selle

eest kandis hoolt restoran Külla Jürile ning maitsva lamba- ja sokuliha küpsetamise eest vastutas shaslöki-meister Toomas.

Lastele korraldas erinevaid võistluseid Kadri. Ja kuigi kaks batuuti nõudsid oma osa, ei jäänud ükski põnev võistlus osavõtjateta. Eraldi võistlused toimusid ka täiskasvanutele. Pealtvaatajad elasid teatejooksus osalejatele tühingeliselt kaasa, mängiti ka võrkpalli ja lasti püssi. Kõikidele võitjatele olid loomulikult auhinnad! Toimus ka õnneloo. Aastatega on Mer-

le loonud õnneloo omalt poolt toetavate sponsoritega head suhted. Ka seekord toimus pikk loosimine, kus üheks võitjaks osutus suisa itallane. Ei tea muidugi, kas ta võidetud tasuta juukse-loomikuse Eesti juuksurisalongis ka lunastab.

Enne tantsuõhtu algust süüdati ka peolõke. Ning oligi aeg Lohusuul kutsutud Tiina ja urmasetteasteks, Ei pidanud need traditsioonilisi pikki pause – väike puhkus enne keskööd ilutulestiku taevasse lennutamiseks – ja tants jätkus. Ei tea, kas

Merle oli Vanajumala endagi sponsoriiks võlunud või nägi too korraldajate omakasupüüdmatut, südamest tehtud tööd, igatahes toetas ta kogu ettevõtmist soojalt ja päikselise ilmaga.

Kõige selle töö kõrvalt, ei unustanud korraldajad tuleõnnetuses kannatada saanud perele annetuste korjamiseks kasti välja panna. Ja annetajatest puudu ei tulnud. Kogu selle ilusa päeva osavõtuks tuli osta täiskasvanul 25.-, lastel vastavalt vanusele 10 või 1 krooni pileti käepael. Iga pileti ostnud inimene talletati kü-

lalisraamatusse ja kirjutas oma käega sedeli õnneloo kasti. Ja väike Karjaküla Pähklimeel võttis vastu seekord oma 300 pidulist. Jätkugu teil ikka nende pidude korraldamiseks energiat ja tahtmist, et järgmisel suvel oleks jälle küla endistel, praegustel ja miks ka mitte tulevastel elanikel koht, kus kokku saada ja külapäeva nautida! Kelle huvi Karjaküla-Kolu X Külapäevast osa saada, saavad vaadata pilte internetist:

<http://www.foto24.ee/users/Karjakula>

MARIKA MÄGI